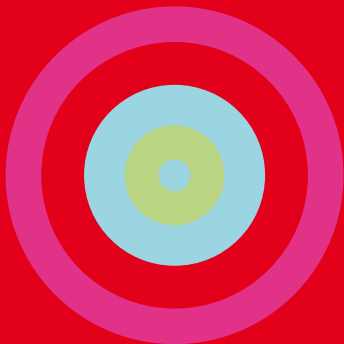
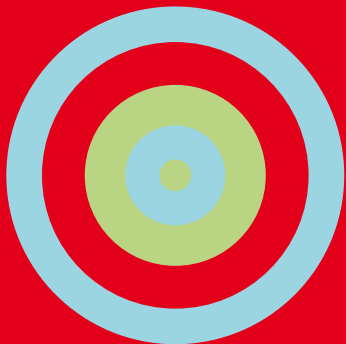


Presentacions Beques
de Recerca i Creació
(2012-2013)

**Consell Nacional
de la Cultura i de les Arts**
www.conca.cat

CREACIÓ EN EL PUNT DE MIRA

9, 10 i 11 d'abril de 2014
Arts Santa Mònica



LA CREACIÓ ARTÍSTICA, MOTOR DE LA CULTURA

La creació artística és l'acte humà de concebre i desenvolupar una idea fins a materialitzar-la en un projecte cultural. Es tracta d'un procés apassionant i complex, estretament lligat a les vivències personals i al context social de qui el genera, on els recursos intel·lectuals i emocionals conflueixen, s'interrelacionen i s'expressen lliurement. L'objectiu final que cerca el creador amb el seu projecte és compartir l'experiència, estimular inquietuds i sensibilitats, fomentar coneixements i forjar consciències, aspectes imprescindible per evolucionar com a individus i com a societat.

El Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA) té com a missió vetllar pel desenvolupament de l'activitat cultural, intervenir en la política de suport a la creació artística, així com en la seva promoció. Per aquest motiu el CoNCA i Arts Santa Mònica proposen tres sessions

públiques per presentar una mostra de projectes d'arts visuals, arts escèniques i música que han obtingut la beca de recerca i creació en les convocatòries que aquests dos últims anys han promogut el CoNCA i el Departament de Cultura.

Manuel Delgado, Agustí Fructuoso, Francesc Prat i Isaac Vila han estat els encarregats de dissenyar les sessions de presentació a partir d'un *leitmotiv* que posa en el punt de mira la naturalesa de diferents processos creatius i la reflexió entorn de la seva repercussió artística i social. Els projectes seleccionats responen, doncs, a l'articulació d'un discurs premeditat que s'obre al debat i evidència com la creació artística esdevé motor de la cultura.

Us convidem a participar-hi!
Plenari del CoNCA

Dimecres, 9 d'abril (18-21h) **Pot l'art foradar la realitat?**

Presentació i conducció:

Manuel Delgado i Agustí Fructuoso

Actualment l'art és una manera d'interpellar el present en un sentit crític? Quins són els límits dels qüestionaments socials formulats des de la creació i fins a quin punt han assolit eficàcia els intents artístics per generar canals diferenciats i entorns paral·lels, alternatius als tradicionals? És, ha estat o seria possible escapar-se de l'absorció que exerceixen els grans mars de producció i distribució de cultura? Han reeixit els intents per retornar a l'estètica la seva potencialitat per a la impugnació de la realitat i a l'art la seva capacitat per contribuir a la transformació social? Quin és el paper de les institucions públiques a l'hora de propiciar la tasca qüestionadora de l'art? L'acompleixen?

Aquesta trobada amb artistes pretén fer pensar de manera compartida, a partir de la seva pròpia obra, preguntant-nos quin és l'estat de la lluita per salvar l'abisme creixent entre l'art i la vida, vencent les impostures de l'autoria artística, el divorci entre creador/a i públic o

els models clàssics de creació i gestió cultural i artística, escapant de la gravitació dels museus i els grans centres de cultura. És encara viva aquesta vella lluita de l'art per obrir forats a la realitat, per fer-la trontollar, per escapar-ne i crear-ne d'altres o simplement per respirar?

I

La gran festa, *Enric Maurí*
Qualsevol lloc és un altre lloc, *Jorge Conde*
El curso del tiempo, *Xavi Hurtado*
Taula Rodona i debat

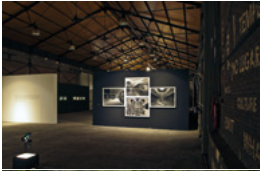
II

Los rechazados, *Miquel García Membrado*
Voz files, *Jaume Ferrer*
Sum, *Marta Ricart*
Taula rodona i debat

ARTS ESCÈNIQUES



Enric Maurí (1957). Persona normal i corrent que ha confós l'art amb la vida.



Jorge Conde (1968). Artista visual que treballa els excessos de la societat contemporània, la seva voracitat intrínseca i la seva capacitat per generar informació, narratives falses (ficcions), utopies, rols i identitats segmentades per grups de referència.



Xavi Hurtado (1961). Guatari, citant Bergson, comenta que la consciència no és l'únic lloc en el qual es donen les imatges. Les imatges tenen el seu propi curs i la consciència és una opacitat (discursiva) que reflecteix el flux de la llum (de les imatges).



Miquel García Membrado (1975). Los Rechazados mostra com els formats a priori crítics o que tracten de desenvolupar una crítica institucional poden esdevenir cànon, a partir de la investigació d'un cas concret i paradigmàtic en aquest sentit: el de persones que han estat premiades en diferents camps del saber i disciplines i que per motius molt diversos han renunciat al guardó.



Jaume Ferrete (1980). Treballa amb la veu, les seves perifèries, usos i significats a través de formats com el CD, concerts, performances, tallers, xerrades i web. Desenvolupa la seva activitat en l'àmbit de les arts visuals, l'educació, les arts escèniques i la música.



Marta Ricart (1973). Artista, investigadora i formadora. El seu procés s'orienta cap a la recerca de nous llenguatges de creació amb les persones.

Dijous, 10 d'abril (19-21h)
La condició humana a escena
Presentació i conducció: *Isaac Vila*

L'ésser humà és per natura confús i busca constantment la seva pròpia definició. Avui que ens trobem immersos en un moment convuls en el qual els valors canvien a una velocitat vertiginosa i les estructures que consideràvem inexpugnables són conquerides mentre els límits es belluguen, l'àmbit de la creació artística es defineix com un fortí on poder reflexionar sobre el que som i el que esdevindrem.

Som gregaris però les idees germinen del pensament individual. Immers en el fortí, l'artista treballa en la cerca de nous codis que obrin les portes d'allò que ens ha estat desconegut fins ara. No es tracta de trobar respostes immediates, sinó de suggerir camins alternatius.

El conjunt d'artistes que presenten els seus projectes han fugit de la comoditat dels esquemes establerts, han explorat els límits de la creació i s'han arriscat a explorar territoris gens evidents. Qüestionant la relació

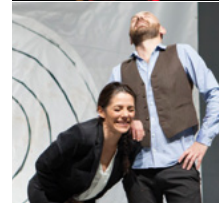
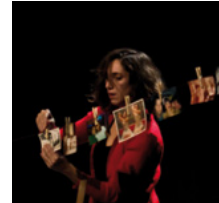
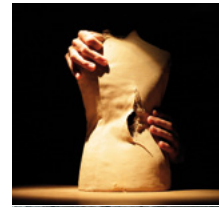
artista-espectador o els mateixos codis artístics queda palès que estem en un moment de canvi.

Les beques per a projectes de recerca i creació en l'àmbit de les arts escèniques han suposat un incentiu fonamental per al desenvolupament de nous projectes artístics. El procés creatiu és delicat, especialment en la seva fase embrionària, i és necessari un bon suport. Per arribar a tenir una bona collita cal sembrar un bon planter.

La selecció que presentem a continuació pretén ser una mostra representativa dels treballs becats. Val a dir però que aquesta és només una petita parcel·la dels projectes presentats, tots ells elaborats i únics. S'ha procurat escollir-ne un ventall prou ampli per abastar els diferents llenguatges artístics i els codis de la nostra condició.

I
Objecte d'objectes, de *Xavier Bobés*
Les emocions acrobàtiques, de *Raül Grau*
Cos sobre blanc, de *Vero Cendoya*
Osos en el agua, de *David Franch*

II
Espai de reflexió i debat, amb *Daniela Palmeri*



Xavier Bobés (1977). Actor/Manipulador i creador escènic. Es defineix com a autodidacta. Apassionat de la poètica dels objectes, investiga des de fa anys amb tot tipus d'objectes quotidians. Aprofundeix en la recerca del contingut simbòlic/teatral dels objectes i de tot allò aparentment banal mitjançant la creació, l'assaig i la docència.

Raül Grau (1976). Format com a gimnasta d'elit al CAR de Sant Cugat, es llicencia a l'Institut del Teatre (gest) l'any 2011 i treballa com a actor i acrobata en diversos espectacles com *Mar i Cel* o *Franco Dragone*. La seva inquietud artística el porta a investigar nous llenguatges per tal de comunicar emocions a través de l'acrobàcia.

Vero Cendoya (1976). Intèrpret i creadora. Com a ballarina ha treballat a Alemanya, Israel, Suïssa i Itàlia, i a Catalunya, a les companyies de Sol Picó i Cobosmika, entre d'altres. Des de 2008, dirigeix la seva companyia i combina aquesta labor amb la pintura i la il·lustració. La seva recerca se centra en la interactuació de la dansa amb altres disciplines artístiques.

David Franch (1972). Membre fundador de la Companyia Colectivo 96º, abans va formar part de la Companyia Amaranto. La seva línia de treball actual està centrada en el joc de la ficció i la realitat, entrant i sortint del personatge a l'actor com a narrador.

Daniela Palmeri (1981). Jove investigadora. El 2013 ha acabat el doctorat en Estudis Teatral a la UAB presentant una tesi sobre la reescriptura del mite grec al teatre contemporani. Durant el seu doctorat ha impartit classes i publicat diversos articles en revistes científiques.

Divendres, 11 d'abril (19-21h)

**Metamorfosis: simfonia collage
per a un nou temps**

Presentació i conducció: *Francesc Prat*

El compromís d'un artista amb la societat del seu temps es pot demostrar de moltes maneres, però sempre amb la màxima exigència personal i professional. Joan Miró afirmava que cap artista pot rebaixar les seves exigències ni la seva llibertat. L'artista, sempre amb paraules de Miró, és algú que, entre el silenci dels altres, fa servir la seva veu per dir alguna *cosa*, i que té l'obligació que aquesta *cosa* no sigui inútil, sinó que faci un servei als homes.

L'art neix fruit d'un replantejament artístic diari, d'una revolució interior permanent. I possiblement mai com fins ara s'havia viscut una discrepància tan dolorosa entre la creació contemporània i l'experiència d'una realitat social en la qual els artistes es poden sentir massa sovint ineficaços.

Aquesta discrepància demana un profund procés crític, obligats com estem actualment a gestionar paradoxes i no pas raons lògiques.

Arribats a aquesta estació, i per mitjà de l'obra i reflexió dels nostres joves becats, la presentació pretén mirar cap al nou món que ve i no plorar pel que se'n va; escoltar les veus dels nous creadors que hauran de parlar a noves generacions des de nous paradigmes estètics i socials; veure com s'adapten a una nova situació a la qual no són immunes.

I és que ara més que mai cal compromís i no deixar que les impressions o les circumstàncies ofeguin mai ni el nostre pensament ni les nostres capacitats, i cal posar d'acord les diverses forces que constitueixen el feix d'energia de la nostra pròpia creació.

I Obertura a càrrec de *Núria Andorrà*

15' amb *Raquel García Tomás*, enllà de l'hermetisme de la composició contemporània.
15' amb *Ariadna Alsina*, composicions o projectes sonors?

II Discrepància entre la creació musical contemporània clàssica actual i la realitat social (I)

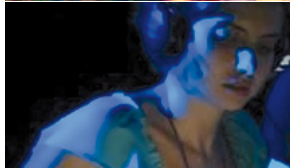
Taula rodona amb *Raquel García Tomás*, *Ariadna Alsina* i *Núria Andorrà*

Interludi a càrrec de *Núria Andorrà*

III *Luis Codera. Retrat / Carta blanca*

IV Discrepància entre la creació musical contemporània clàssica actual i la realitat social (II)

Taula rodona amb *Luis Codera*, *Oliver Rappoport* i *Octavi Rumbau*



Núria Andorrà (1980). Percussionista amb una gran flexibilitat interpretativa i sensibilitat musical que beu de l'escola clàssica i contemporània, alhora que es deixa influenciar per altres músiques. Ha col·laborat amb formacions molt diverses interpretant des de música barroca fins als clàssics dels nostres temps, passant per l'electrònica, i participant en projectes de teatre i dansa.

Raquel García Tomás (1984). Compositora i artista multidisciplinària. Actualment realitza un Doctorat al Royal College of Music de Londres, on investiga com enfocar l'intercanvi artístic en el procés de creació. Els seus darrers projectes inclouen col·laboracions amb l'English National Ballet, la Royal British Society of Sculptures i la Royal Academy of Arts de Londres.

Ariadna Alsina (1980). Compositora. Les seves composicions són principalment electroacústiques i mixtes, i s'interessa especialment per treballar amb enregistraments d'espais sonors, utilitzar les tecnologies interactives i col·laborar amb projectes escènics i interdisciplinaris.

Luis Codera (1981). Compositor, intèrpret de guitarra elèctrica i sintetitzadors i director artístic de l'Ensemble Crossing-Lines. La seva trajectòria musical es caracteritza per una certa insatisfacció, que es manifesta en una constant revisió de les idees que originen la seva música i que s'articula com a permanent necessitat de *buscar*.

Oliver Rappoport (1980). Compositor i codirector del Festival Mixtur de Barcelona. Nascut a Màlaga, va viure a Argentina i Xile. A Barcelona es titulà en composició a l'ESMUC i va cursar l'últim any de carrera al CNSMP amb la beca Sòcrates. Amplia els seus estudis a l'IRCAM, a la Technische Universität de Berlín/UdK i la Hochschule Hanns Eisler, així com al Kings College de Londres.

Octavi Rumbau (1980). Compositor barceloní format a París el treball recent del qual es concentra en la cerca de nous espais sonors de la interacció entre electrònica i instrument i a aprofundir en la mal·leabilitat del temps musical. Compagina la creació musical amb la docència.

BEQUES PER A LA RECERCA **I LA CREACIÓ EN ELS ÀMBITS** **ARTÍSTICS I DEL PENSAMENT** **2012-2013**

Eugeni Aguiló
Mercè Alsina
Ariadna Alsina
Serafín Álvarez
Tomeu Amer
Núria Andorrà
Andrés Antebi
Cristian Año
Eulàlia Ayguadé
Joan Aymerich
Glòria Balaña
José Manuel Berenguer
Xavi Bobés
Marta Boan
David Cabrera
Marta Carrasco Bonet
Jordi Carrión
M. Providència Casanovas
Mireia C. Saladrígues
Joan Català
Vero Cendoya
Luis Codera
Cecilia Colacrai
Carlos Collado
Jorge Conde
Agustí Charles

Meritxell Checa
Marta Dahó
Joaquim Deu
Joan Díaz
Josep M. Diéguez
María Escobedo
Jordi Faura
Bea Fernández
Mariló Fernández
Sílvia Ferrando
Teresa Ferré
Jaume Ferrete
Oriol Fontdevila
David Franklin
David Franch
Sabel Gabaldón
Lidia Garcia Ferrando
Raquel García Tomás
Miquel García Membrado
Pablo Gisbert
Raül Grau
Josep M. Guix
David Hernández
Ramon Humet
Xavi Hurtado
Ricardo Iglesias

Juan Carlos Lérica
Roser López Espinosa
Aurora Madaula
Javier Martín
Sonia Martínez
Enric Maurí
Leandro Mendoza
Anna Moreno
Lucía Paula Moreno
Rosa Muñoz
Alex Murray-Leslie
Eva Noguera
Cristina Núñez Pradas
Cristina Núñez Salmerón
Jorge Núñez Vega
César Ordóñez
Gerard Ortín
Marc Padrosa
Ruth Pagès
Daniela Palmeri
Enric Palomar
Joan Arnau Pàmies
Pau Pañella
Rebeca Pardo
Raquel Paricio
Adriana Partal

Martí Peran
Gabriela Melina Pereyra
Jordi Pérez Solé
Albert Pérez Hidalgo
Job Ramos
Aleix Plademunt
Oliver Rappoport
Marta Ricart
Javier Rodrigo
M. Montseny Rodríguez
Mario Ros
Antoni Rumbau
Octavi Rumbau
Ramon Salvo
Txuma Sánchez
Mar Santamaria
Christine Schmutz
Miquel Segovia
Sabina Simón
M. Stantcheva Stoyanova
Raquel Tomàs
Pedro Torres
José Ricardo Trigo
Mercè Vidal
Oriol Vilanova
Ivó Vinuesa

Arts Santa Mònica
Centre de la creativitat
La Rambla 7 08002 Barcelona
T 935 671 110
www.artssantamonica.cat

Projecte:
Consell Nacional de la Cultura i de les Arts
(CoNCA)

Comissariat:
Manuel Delgado
Agustí Fructuoso
Francesc Prat
Isaac Vila

Coordinació:
Equip tècnic CoNCA

© de les imatges:
IRCAM (Octavi Rumbau), Albert Marlet (Núria Andorrà), ABI
(Oliver Rappoport), Jordi Bover (Xavier Borés), Martín Ramis (Luis
Codera), Gerard Ortín (Jaume Ferrete), Marc Llibre (David Franch)
© de la resta d'imatges, els seus autors

Disseny gràfic: David Torrents